

TÉZY K MAGISTERSKÝM ZÁVEREČNÝM SKÚŠKAM

ŠTUDIJNÝ PROGRAM PORADENSTVO A SOCIÁLNA KOMUNIKÁCIA

Štátnicový predmet: TEÓRIA A PRAX SOCIÁLNEJ PRÁCE

Akademický rok 2016/2017

1. Druhy teórií v sociálnej práci a ich základná charakteristika (humanizmus, existencializmus, systémové teórie, prístup orientovaný na úlohy, dynamické prístupy, fenomenológia, ekosociálne teórie). Práca s teóriami a ich výber, eklekticismus.
2. Sociálna zmena, zdroje sociálnej zmeny, proces sociálnej zmeny a sociologické teórie sociálnej zmeny.
3. Etika v sociálnej práci a v sociálnom poradenstve.
4. Supervízia. Ciele supervízie. Modely supervízie. Supervízia v sociálnom poradenstve.
5. Typy a členenie supervízie (tútorská, riadiaca, výcviková, konzultačná, priama a nepriama, individuálna a skupinová supervízia, supervízia tímu a organizácie). Metódy supervízie.
6. Kultúra, subkultúra, kontrakultúra. Tvorba kultúry. Kultúrne hodnoty, záujmy, postoje, normy. Kultúrna antropológia. Evolúcia kultúry a adaptačné stratégie.
7. Sociálny vplyv a jeho členenie. Faktory sociálneho vplyvu. Správanie a jeho zložky, druhy, štýly sociálneho správania. Motivácia a jej význam, motivačné faktory.
8. Empirický sociálny výskum. Výskum, výskumný proces, výskumný projekt, kvantitatívny a kvalitatívny výskum. Druhy vedeckých výskumov (základný, aplikovaný a i.). Vedecký problém a výskumné otázky. Sociálny jav a jeho znaky. Premenné sociálneho javu – definície, druhy, rozklad sociálneho javu.
9. Etapy sociálneho výskumu. Projekt výskumu a jeho zložky. Výber výskumnej vzorky. Hypotéza vo výskume, druhy hypotéz, premenné v hypotéze. Predvýskum a jeho význam.

10. Didaktika (definícia, predmet didaktiky). Didaktický systém. Funkcie didaktiky, didaktické zásady. Výchova, vzdelávanie, vyučovanie, učenie sa, edukácia, andragogika. Ciele v edukácii. Metódy vo vzdelávaní.
11. Manažment klienta. Plánovanie času – time manažment, jeho podstata, význam. Stanovovanie cieľov. Určovanie priorít. Selfmanažment, prvky sebariadenia.
12. Tím, definícia a znaky tímu. Vývojové fázy formovania tímu. Model tímových rol podľa Belbina. Vodcovstvo v tíme. Techniky tímovej spolupráce. Tímové rozhodovanie a vyjednávanie. Štýly, zásady vyjednávaní.

TÉZY K MAGISTERSKÝM ZÁVEREČNÝM SKÚŠKAM

ŠTUDIJNÝ PROGRAM PORADENSTVO A SOCIÁLNA KOMUNIKÁCIA

Štátnicový predmet: SOCIÁLNE PORADENSTVO

Akademický rok 2016/2017

1. Sociálne poradenstvo, vymedzenie, význam. Princípy sociálneho poradenstva. Formy a úrovne (stupne) sociálneho poradenstva. Odborné a kvalifikačné požiadavky pre výkon sociálneho poradenstva podľa jednotlivých stupňov a foriem.
2. Vzťah poradca a klient v poradenskom procese. Jeho význam, tvorba, zásady, techniky využívané na podporu vzťahu. Riziká a poruchy poradenského vzťahu (poruchy hraníc, dvojité vzťahy v poradenstve, prekonceptie a vnútorné bariéry poradcu a i.).
3. Osobnosť poradcu, jeho osobnostné predpoklady, požadované schopnosti a zručnosti. Kvalifikačné a kompetenčné predpoklady (aj podľa zákonov 448/2008 Z. z., 219/2014 Z. z.).
4. Obsahové zameranie sociálneho poradenstva vo vybraných cieľových skupinách (druhy sociálneho poradenstva). Poskytovanie sociálneho poradenstva v inštitúciách (Zákon NR SR 448/2008 Z. z. o sociálnych službách).
5. Rodinné poradenstvo, vymedzenie, znaky, formy. Zátťažové životné situácie a vývinové krízy v rodinnom systéme.
6. Metódy a metodika rodinného poradenstva. Indikácie, kontraindikácie, problémy a riziká v rodinnom poradenstve. Rodinné poradenstvo v kontexte sociálnej náuky katolíckej cirkvi.
7. Sociálne poradenstvo pre osoby so zdravotným a sociálnym znevýhodnením. Osoba so zdravotným znevýhodnením, osoba so sociálnym znevýhodnením. Špecifiká poradenstva pre osoby so zdravotným a sociálnym znevýhodnením.
8. Poradenský rozhovor, poradenské interview, jeho štruktúra a metodika. Ciele a význam jednotlivých etáp rozhovoru.
9. Metodika, metódy a techniky poradenského rozhovoru podľa teoretického prístupu poradcu (behaviorálny, dynamický, humanistický, systemický prístup).

10. Metódy a techniky využívané v poradenstve: explorácia, interpretácia, klarifikácia, informovanie, relaxácia, ventilácia, projektívne metódy, behaviorálne metódy, asociatívne techniky, v poradenstve a. i.
11. Kariérové poradenstvo. Kariéra a kariérny rozvoj. Kariérový poradca. Metódy kariérového poradenstva. Teórie v kariérovom poradenstve.
12. Subjekty v kariérovom poradenstve na Slovensku. Kariérové poradenstvo pre žiakov. Kariérové poradenstvo pre dospelých. Prieniky kariérového poradenstva a sociálnej práce.

TÉZY K MAGISTERSKÝM ZÁVEREČNÝM SKÚŠKAM

ŠTUDIJNÝ PROGRAM PORADENSTVO A SOCIÁLNA KOMUNIKÁCIA

Štátnicový predmet: METÓDY A METODOLÓGIA SOCIÁLNEJ PRÁCE

Akademický rok 2016/2017

1. Zber empirických dát, ich príprava na spracovanie. Štatistické spracovanie dát, kvantitatívna a kvalitatívna analýza dát. Stredné hodnoty. Korelácia a kauzalita. Interpretácia, generalizácia a diseminácia výsledkov výskumu.
2. Základné výskumné metódy v sociálnej práci: dotazník, pozorovanie, interview, fokusové skupiny, obsahová analýza dokumentov, prípadová štúdia, metóda voľného opisu, sociometria.
3. Kvalitatívny výskum. Metódy získavania dát kvalitatívneho výskumu. Príprava, kódovanie, spracovanie, vyhodnocovanie a interpretácia dát. Závery kvalitatívneho výskumu.
4. Špecifiká sociálnej práce s vybranými cieľovými skupinami: s osobami s telesným postihnutím, s osobami s mentálnym postihnutím, s duševne chorými, s klientmi závislými od alkoholu, drog a i., s týranými a zneužívanými klientmi a ich rodinami, so staršími klientmi, s nezamestnanými, s osobami bez domova a i.
5. Sprevádzanie. Laické a profesionálne sprevádzanie, sprevádzanie v sociálnej práci, sprevádzanie vybraných cieľových skupín sociálnej práce (umierajúcich a ich rodín, sprevádzanie v smútení, a i.), sprevádzanie a poradenstvo.
6. Špecifiká poradenstva pre onkologicky chorých dospelých a deti a ich blízkych.
7. Kríza, fázy a typológia krízy, správanie človeka v kríze. Krízová intervencia, jej princípy, proces, priority. Situácie, v ktorých pomáha krízové poradenstvo, inštitúcie a pracoviská krízových intervencií. Etika v krízovej intervencii, sekundárna traumatizácia a sociálna opora.
8. Resocializácia, proces resocializácie, klientela v resocializácii.

9. Probácia a mediácia v sociálnej práci.
10. Rozhovor ako metóda sociálnej práce. Zásady vedenia rozhovoru s rôznymi typmi klientov. Príprava, vedenie a ukončenie rozhovoru, typy rozhovorov, práca s otázkami.

TÉZY K MAGISTERSKÝM ZÁVEREČNÝM SKÚŠKAM

ŠTUDIJNÝ PROGRAM PORADENSTVO A SOCIÁLNA KOMUNIKÁCIA

Štátnicový predmet: SOCIÁLNA KOMUNIKÁCIA

Akademický rok 2016/2017

1. Sociálna komunikácia. Definícia. Sociálna komunikácia a sociálna interakcia (Kolárik). Vývoj sociálnej komunikácie podľa Cejpeka. Dejiny komunikácie ľudstva podľa McLuhana. Popperova koncepcia troch svetov.
2. Transakčná analýza v sociálnej komunikácii. Pragmatická systémová komunikačná teória podľa Watzlawicka. Teória komunikácie podľa Rogersa. Masová komunikácia podľa McQuaila.
3. Druhy komunikácie. Priama a nepriama komunikácia. Verbálna a neverbálna komunikácia. Optimálna a tvorivá komunikácia. Networking v sociálnej komunikácii.
4. Zložky komunikačného procesu, ich charakteristika a význam. Základné modely komunikačného procesu. Lineárny model. Interakčný model. Transakčný model.
5. Konflikty, ich zvládanie, delenie konfliktov, teórie konfliktov. Konverzia a konflikt. Komunikácia v konfliktoch. Komunikácia v záťažových situáciách. Typy záťažových situácií a ich dôsledky pre komunikáciu. Negociácia v sociálnej práci.
6. Komunikácia ako súčasť kompetencií poradcu. Komunikačné zručnosti podľa McLagranovej, Krebsa (receptívne a expresívne), podľa Libermana (percepcia, spracovanie, vyjadrenie). Rozvoj komunikačných zručností poradcu.
7. Zložky neverbálnej komunikácie: pohľady, haptika, gestikulácia, mimika, proxemika, kinetika – komunikácia pohybom, paralingvistika – fonetické prvky prejavu. Typy neverbálnych prejavov a ich zvládanie. Význam neverbálnej komunikácie.
8. Rétorika ako súčasť komunikácie. Význam rétoriky. Verbálny prejav v rétorike. Zásady rečového prejavu pri vystupovaní na verejnosti.
9. Asertivita. Význam asertívneho správania a komunikácie. Zásady asertivity, asertívne pravidlá. Neutralizačné techniky.

10. Interná a externá komunikácia, oblasti, funkcie, cieľové skupiny, nástroje. Základy public relations a strategickej komunikácie. Médiá ako nástroj komunikácie s verejnosťou.
11. Zásady správania a prejavu pri vystupovaní na verejnosti. Princíp prednosti. Pravidlá spoločenskej etiky podľa typov spoločenských podujatí. Diplomatický protokol, jeho zásady, špecifiká.